

SZÚCS LÁSZLÓ

Megszólaló költészet

Szerkezetében szokatlan lapszámot tart kezében a kedves olvasó. Azt nem mondhatnánk, hogy tematikusát, hiszen nem csupán valamilyen jól körülírható tematika alapján rendeződtek a szövegek, bár részben, a *tranzit* fogalmát kommentáló versekre gondolva, ez a kijelentés is megállná a helyét. Szokásos rovataink helyett két őszi irodalmi-művészeti performance szöveganyagát közöljük – a kettőt a szám képzőművészeinek bemutatásával elvlasztva.

A szövegek mellett e performance-okat megörökítő fotókkal pedig azt szeretnénk hangsúlyozni, hogy a két egyszeri esemény a színészek és társzművészek közreműködésével vált teljes értékűvé. Egyben improvizációk tanúi is lehettünk, igaz, ez most úgy működött, hogy nem az írók improvizáltak, hanem a kész irodalmi anyagok hatására nyilvánultak meg a maguk eszközeivel a zenészek, táncosok, képzőművészek. Nyilván nem könnyű a teljes értékű összhatást képekkel és szövegekkel rekonstruálni, újraolvastva viszont újabb rétegeit tárhatjuk fel a hallott verseknek.

A két szövegválogatás egyfajta csapatmunka eredményeként került a közönség elé, pedig a versírás jellemzően magányos elfoglaltság – leszámítva mondjuk a felénk sem ismeretlen

négykezeseket. Mégis érdemes csapatként tekinteni a két projekt szerzőire, hiszen nagyjából egy nemzedéket képviselnek, s egy időben és egy helyen léptek színre – átvitt értelemben és valóságosan is. Kezdeményezésünk, az Élő Várad javarészt az ő fellépésükkel vált igazán élővé, már csak amiatt is, hogy ezek a fellépések jellemzően fiatal közönséget vonzottak. S nem mellékesen bebizonyosodott az is, hogy a megszólaló költészet számára a slam poetryn túl is van élet.

Tehetségük és egyéni hangjuk mellett ez a mozzanat is magától értetődővé tette a döntést: a Várad folyóirat Kinde Annamária-díját ennek az öt fiatalnak, Biró Árpád Leventének, Jock Evelinnek, Kemenes Henriette-nek, Mihók Tamásnak és Ozsváth Zsuzsának nyújtottuk át az idei Könyvmaraton záróestjén.